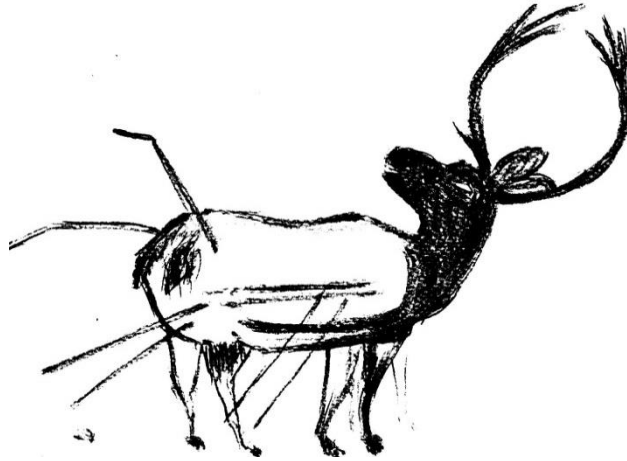

Per ser “mamífers”, i “consumir carn”, és el que ens ha fet créixer el cervell.

Jaume Camps *

Cérvol caçat amb llances, pintura rupestre en la “Peña de Cándamo” (Asturias), exemple del consum de carn d’animals durant el Paleolític Superior, en el nord de la Península Ibérica. Dibuix mitg calcat pel autor, inspirat en un de Hernández Pacheco. Usat sols com il·lustració.

Propòsit o contingut :

He llegit, molt recentment, l’entrevista feta al gran Etòleg Dr Carl Sabina, apassionat defensor i coneixedor dels animals, siguin silvestres o domèstics, i és excel·lent, però va agradar-me sobre manera, una de les seves respostes. El entrevistador li va preguntar, **si deuríem menjar animals**, o no. El Dr Sabina va respondre el següent:

El problema està mal planteado, no se trata de no comer animales, si no de no infligirles una vida y una muerte miserables. En la Naturaleza muchos animales mueren continuamente, y por miles de causas, pero solo los humanos somos quienes hacemos mueran miserablemente. (sic copiar i enganxar)

Davant de tal resposta, i sense citar el menjar carn, reconeixent que puguin haver-hi possibles maltractes en la cria, i en el sacrifici, que és deuen evitar, aprofita per donar una poncellada sobre la Evolució, que molt bé coneix.

Això m'ha donat peu a escriure uns comentaris per a confirmar la certesa del títol que he posat al escrit. Tots sabem que és veritat que pertanyem dins els animals mamífers, i alguns menys, que el fet de menjar carn és una de les raons que més va ajudar a que s'augmentés el tamany del cervell, i s'arribés a que fóssim la humanitat pensant. ¡ Nosaltres !

Dir el contrari, per la exageració actual de evitar el consum de carn i de productes animals, seria contraproduent, ja que creient representaria una millora, i un bé per als animals, al evitar-los-hi maltractes i la mort, i en canvi, tindríem tot el contrari. Dic seria greu, ja que molts dels arguments donats van contra de Lleis de la Naturalesa, que son impossibles de canviar, ja que han precisat milers de milions d'anys per aconseguir el nostre Gènere, i la nostra espècie. ¡ Milers de milions d'anys !

Sempre els canvis, i en tant llarg temps, van a favor de la complexitat. Cada nova espècie feta des de una existent, es més complexa que la anterior. Ha passat des de la primera cèl·lula fins arribar a la nostra espècie. Tenim el més "complexa" sistema neuronal. El únic, dins els milers de milions de espècies que hi han o hagin existit, amb el cervell més desenvolupat, i amb milions de neurones.... Cap altre òrgan del nostre planeta Terra, el supera en complexitat!!. **Aquesta serà, doncs, la temàtica del contingut. 1) El ser mamífers, i 2) El menjar carn.**

1) Importància exclusiva pel fet de ser mamífers:

Els primers organismes vius es multiplicaven escindint-se, formant sers idèntics, i van durar uns mil milions d'anys. Sols la aparició del oxigen, que és un tòxic, i el trobar la solució de cóm poder adaptar-se, per respirar-les, ja va ser un gran treball. Un cop les cèl·lules van tenir nucli, encara que estaven multiplicant-se per divisió, de una en sortien dues, els canvis ja van ser importants, però lents. En aquests prop de tres mil milions de anys, han passat forces canvis i cataclismes en els Ecosistemes.

El més important canvi va ser la separació en sexes, que fou la gran millora per aconseguir les modificacions i adaptacions, i crear els milers d'espècies, com és va fer. Després, ja amb moltes espècies, el seus troncs principals, van fer variar la supremacia d'algunes famílies i espècies, en les múltiples èpoques. Recordem els trilobits que "manaren" en els oceans primitius, o els grans escorpins. O els dinosaures, part en terra ferma, i altres marins, i uns pocs volant. Molts canvis van aparèixer al variar els sistemes de reproducció, com mitjançant ous, procedents de

òvuls, diferents als primitius, o els més recents, els dels dinosaures, encara que van deixar els sobrevisquessin les aus.... A més varen tenir moments molt crítics per sobreviure, ja que en diversos moments, va desaparèixer la gran majoria de sers vius....etc etc. Sols els sers, animals o ja plantes, que fossin més adaptables, i millors, sobrevisqueren. El darrer canvi va ser la sortida dels mamífers.

Hi han animals mamífers des de fa uns 200 milions d'anys. (*dades acceptades internacionalment*). Havien ja passat dos mil cinc-cents milions des de les primeres cèl·lules (2.500.000.000), ¡Representa tenen una durada de sols el 8 % del temps!

El fet de ser mamífers fou bàsic pels canvis. En primer lloc, van tenir succés per la seva capacitat de adaptació. I ser de sang calenta. Amb l'avantatge sobre els rèptils i serpents, i no diguem dels peixos i amfibis, per no citar insectes, anèl·lids, i demás tipus i famílies, que, al ser tots de sang freda, precisen del calor del sol per moure, en cadascun del seu particular ecosistema. I tots els animals tenen de moure per buscar el seu menjar,....i o per no ser menjats !. Hi ha el gran dubte si els dinosaures eren també de sang calenta, o no. ¡Ningú ho pot assegurar!¡, Però, sí van seguir les aus, com descendents, que sí tenen la sang calenta. Però s'accepta com excepció.

L'altra gran avantatge dels mamífers, per ser escollits com nostres ancestres, i segurament la principal, es el sistema de reproducció. **¡La gestació !**. Son els únics en els que es forma el nou fill, dins la mare, i en "ambient protegit". Ho fan exclusivament els mamífers, i es molt millor, sobretot, en relació al cost energètic, o cost de l'alimentació, encara que n'hi han d'altres. Es un sistema molt millor que la reproducció ovípara, encara que avui dia hi hagin milions de espècies ovíparas, i ponent milers d'ous, cada femella i per any, (*ensem en aus i peixos i insectes....., però una gran majoria d'ous, son consumits per depredadors, o els recent nascuts, o perduts pel ambient, i per tant son molt pocs els que sobreviuen*). En canvi els mamífers, que gesten de un a uns 15, com màxim, tenen molta major seguretat de que els descendents els sobrevisquin. Per tant els mamífers tenen menys cost en energia, factor molt important, i una millor seguretat de no perdre els seus fills.

Els primers mamífers van aparèixer en un moment de domini dels dinosaures, per tant sense possibilitats de lluitar contra ells, serien petits i deurien ocupar forats i escletxes, per protegir-se. Segurament nocturns i inclús arborícoles, aleshores eren molt comunes les arbredes i les grans selves. Els primats, al tenir mans i peus prènsils, que anaven millorant pel ús, al agafar-se en troncs i branques, quelcom que

cap altre espècie va tenir. També va variar la disposició dels ulls, que miren enfront, com els depredadors carnívors, encara que mamífers, que era un bon avantatge per la seva vida arborícola. I, a la vegada, van ocórrer els canvis climàtics, amb fases de poca pluviometria, que va fer desaparèixer molts arbres, i els varis pre-homes, van tenir de baixar a terra, per trobar menjar.

Per fugir dels depredadors van precisar més energia, proteïna i greix animal, per perdre “panxa” i corre millor i més de pressa. I ja entrem en el proper motiu del creixement del cervell.

2) Importància de passar de vegetarians, a consumir també carn:

Va iniciar-se el canvi en la fase de pre-homínids, i homínids. Abans, els seus ancestres, havien sigut tots vegetarians.

Els mamífers han, o hem, menjat de tot, segons especialitzacions. **N’hi han de sols carnívors, pocs, d’altres omnívors, ja més adaptables, i forces que son sols herbívors.** Dintre els herbívors i pels milions d’anys transcorreguts cada Gènere i espècie, tenien adaptat el Sistema digestiu al consum de aliments fibrosos, com els vegetals de promet. I al seu ecosistema, i segons els seus depredadors. Recordem el gran budell cec com tina de fermentació, tal com tenen tots els èquids, i quelcom diferent els lagomorfs, (*conills, llebres...*) o els quatre receptacles amb la gran “panxa”, que tenen tots els remugants. Totes aquestes novetats digestives son Imprescindibles per “millorar” la qualitat i composició dels aliments vegetals. Cosa que els mono gàstrics senills, com som els primats, no teníem. **¡Ni tenim i**

Fa uns 4,5 milions de anys que ja van aparèixer els varis homínids, (*australopitecs*), encara que no els coneixem tots, però, comparant des de l’inici de les formes vives, de fa un mínim de 3.700 milions d’anys, significa 822 vegades de menys temps, o dit en percentatge, sols **els homínids representen el 0,12 % del temps, des de que hi ha vida.....** però aquests homínids van ser els que van iniciar el passar de vegetarians exclusius, a consumir proteïnes animalesa, i bones quantitats de greix, i poca fibra i evitant les parts no digestibles o poc assimilables. Moment en que van iniciar el desenvolupament del cervell.

A pesar del “mínim” temps, els últims sers abans d’aparèixer els Homo, foren els homínids, que al inici eren vegetarians, com altres animals. Aquests per la seva especial adaptabilitat, i per canvis estructurals del seu cos, como el bipedisme, o com

l'estructura de les espatlles, o el conservar una mida corporal menor, o pel fet molt important, de conservar unes mans de cinc dits com sers ancestrals, foren els qui varen iniciar el desenvolupament ja ràpid del cervell. Especialment important va ser el gestar els fills, els nous descendents, "dintre" de les femelles, i, els llargs temps de cria i protecció, que junt a la sequedat ambiental, i a....la gana, els va obligar a caçar, matant animals, o buscar carronya d'animals, per consumir alguna proteïna i greixos animals. Amb el cervell major ja van fabricar útils, de fusta, banya, ós i de pedra, que van ajudar al seu desenvolupament

Per tant, totes les persones, per la Llei de la Naturalesa, i com tots els animals, tenim uns requeriments nutritius específics, evolucionats en aquests milers de milions d'anys. Requeriments que ens obliguen a consumir altres sers vius, siguin vegetals o animals. Sí es podria dir aquí que sols val per qui els necessita, i per tant es podria criticar la caça, si no és per autoconsum, i sí s'usa com passatemp o esport.

Les persones grans, sense altíssima activitat, poden menjar en llibertat, ja que amb aliments normals, i variant els productes, ja és compleixen els requeriments en nutrients. No si tenen gran activitat. Altre aspecte es el gust de cada persona. I ens agraden els gustos ancestrals. **Els nens, apart dels nounats que es deuen alimentar de llet materna, sí tenen uns requeriments específics, en aminoàcids indispensables, com la metionina i la lisina, vitamines, i com en la quantitat de certs greixos, evitant els de molts àcids saturats,** com el greix de remugants, i algun altre.

Per això no deuríem de modificar aquestes lliçons vitals, i diàries, que ens mana la Naturalesa, i, per tant, la nutrició i alimentació, deuen fer-se amb coneixements, sols basats sobre realitats, i **no fer cas de suposicions, o de modes,** que "estan" molt allunyades d'aquestes Lleis de la Naturalesa..... de milers de milions d'anys.

** **Jaume Camps i Rabadà.** Veterinari. Produccions Animals. Especialista en Nutrició. Expresident de la "Assoc Cat, de Història de la Veterinària", Medalla "President Macià 1.999", por seva actuació laboral, i actualment: Acadèmic numerari en la "Acad. de Ciències Vet. de Catalunya" des de 1.980, i Acad d'Honor, des de 2.013.*
